

Trinitátē substántiæ. Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spírítu Sancto sine differéntia discretiónis sentímus. Ut in confessióne veræ sempiternæque Deitátis, et in persónis proprietas, et in esséntia únitas, et in maiestátē adorétur æquálitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim: qui non cessant clamáre cotídiē, una voce dicéntes: Sanctus.

Communió

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus: Deus meus, adiútor meus. (Ps 17:3)

1. Laudábilem invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero.
2. In tribulatióne mea invocávi Dóminum et ad Deum meum clamávi.
3. Exaudívit de templo suo vocem meam, et clamor meus in conspéctu ejus introívit in aures ejus.
4. Quóniam tu pópulum húmílem salvum fácies et óculos superbórum humiliábis.

Postcommunió

Mystéria nos, Dómine, quaesumus, sumpta puríficent: et suo múnere tueántur.

apreiškimą apie tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina Angelai ir Arkangelai, Cherubinai ir Serafimai; kasdien nepalauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

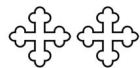
KOMUNIJA

Viešpats mano atrama, ir mano prieglobstis, ir mano išlaisvintojas; mano Dievas – mano pagalbininkas. (Ps 17:3)

1. Šaukiausi Viešpaties, Šlovingojo, ir buvau išgelbėtas nuo visų priešų.
2. Skausmą kęsdamas šaukiausi Viešpaties, savo Dievo prašiau pagalbos.
3. Jis išgirdo mano balsą savo Šventykloje, ir mano pagalbos šauksmas pasiekė jo ausis.
4. Juk tu išgelbsti nuolankiuosius, bet išdidžiuosius pažemini.

POSTKOMUNIJA

Prašome, Viešpatie, tegu priimtosios paslaptys mus apvalo ir savo veikimo jėga apsaugo.

Proprium Missæ

DOMINICA IV POST PENTECOSTEN IV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Introitus

Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timebo? Dóminus defensor vitæ meæ, a quo trepidábo? qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Ps. Si consistant advérsus me castra: non timébit cor meum. (Ps 26:1; 26:2; Ps 26:3)

Collecta

Da nobis, quaesumus, Dómine: ut et mundi cursus pacífice nobis tuo órdine dirigátur; et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur.

Epístola

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános (Rom 8:18-23)

Fratres: Exístimo, quod non sunt condígnæ passiónes huius témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónum filiórum Dei expéctat. Vanitáti enim creatúra subiecta est, non volens, sed propter eum, qui subiectus eam in spe: quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiúnis, in libertátem glóriæ filiórum Dei. Scimus enim, quod omnis creatúra ingemíscit et párturit usque adhuc. Non solum autem

INTROITAS

Viešpats mano šviesa ir mano išganymas – ko gi bijosiu? Viešpats – mano gyvenimo gynėjas – dėl ko drebėsiu? Mano priešai, kurie mane engia, patys yra susilpninti ir krenta.

Ps. Jei prieš mane stos kariaunos, nebijos mano širdis. (Ps 26:1; 26:2; Ps 26:3)

KOLEKTA

Meldžiame, Viešpatie: duok mums, kad pasaulio vyksmas pagal tavąją tvarką būtų mūsų labai taikingai kreipiamas, ir tavoji Bažnyčia romiu pamaldumu džiaugtųsi.

EPISTOLĖ

Skaitinys iš šv. Apaštalo Pauliaus laiško Romiečiams (Rom 8:18-23)

Broliai, aš manau, jog šio laiko kentėjimai negali lygintis su būsimąja garbe, kuri mumyse bus apreikšta. Kūrinija su ilgesiu laukia, kada bus apreikšti Dievo vaikai. Mat kūrinija buvo pajungta tuštybei, – ne savo noru, bet pavergėjo valia, – su viltimi, kad ir pati kūrinija bus išvaduota iš pragaišties vergovės ir įgis Dievo vaikų garbės laisvę. Juk mes žinome, kad visa kūrinija iki šiol tebedūsauja ir tebesikankina. Ir ne tik ji, bet ir mes

illa, sed et nos ipsi primítias spíritus habéntes: et ipsi intra nos gérimus, adoptiónem filiórum Dei exspectántes, redemptiónem córporis nostri: in Christo Iesu, Dómino nostro.

Graduale

Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

V. Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. (Ps 78:9; 78:10)

Alleluia

Alleluia, alleluia.

V. Deus, qui sedes su per thronum, et iúdicas æquitátem: esto refúgium páuperum in tribulatióne. Alleluia. (Ps 9:5; 9:10)

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Lucam (Luc 5:1-11)

In illo témpore: Cum turbæ irrúerent in Iesum, ut audírent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum: piscatóres autem descéndérant et lavábant rétia. Ascéndens autem in unam navim, quæ erat Simónis, rogávit eum a terra reducere pusillum. Et sedens docébat de navícula turbas. Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem: Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram. Et respóndens Simon, dixit illi: Præcéptor, per totam noctem laborántes, nihil cépimus: in verbo autem tuo laxábo rete. Et cum hoc

patys, kurie turime dvasios pradmenis, – ir mes dejuojame, laukdami įvaikinimo ir mūsų kūno atpirkimo Kristuje Jėzuje mūsų Viešpatyje.

GRADUALAS

Būk gailėstingas, Viešpatie, mūsų nuodėmėms, kad niekada nesakytų žmonės: „Kurgi yra jūsų Dievas?“

V. Padėk mums, Dieve, mūsų gelbėtojau; ir dėl Tavojo vardo garbės, Viešpatie, išlaisvink mus. (Ps 78:9; 78:10)

ALELIUJA

Aleliuja, aleliuja.

Viešpatie, kuris sėdi soste ir įgyvendini teisingumą, būk vargšų prieglobstis negandoje. Aleliuja. (Ps 7:12)

EVANGELIJA

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys (Lk 5:1-11)

Anuo metu, kai minios veržėsi prie Jėzaus klausytis Dievo žodžio, jis stovėjo prie Genezareto ežero ir pamatė dvi valtis, sustojusias prie ežero kranto. Žvejai buvo išlipę iš jų ir plovė tinklus. Įlipęs į vieną valtį, kuri buvo Simono, jis paprašė jį truputį atsistumti nuo kranto ir atsėdęs mokė minias iš valties. Baigęs kalbėti, jis tarė Simonui: „Irkis į gilumą ir išmeskite tinklus valksmui“. Simonas jam atsakė: „Mokytojau, mes, kiaurą naktį vargę, nieko nesugavome, bet dėl tavo žodžio užmesiu tinklus“. Tai padarę, jie užgriebė didelę daugybę

fecissent, conclusérunt píscium multitudínem copiósam: rumpebátur autem rete eórum. Et annuérunt sóciis, qui erant in ália navi, ut venírent et adiuvárent eos. Et venérunt, et implevérunt ambas navículas, ita ut pæne mergeréntur. Quod cum vidéret Simon Petrus, prócidit ad génuá Iesu, dicens: Exi a me, quia homo peccátor sum, Dómine. Stupor enim circumdéderat eum et omnes, qui cum illo erant, in captúra píscium, quam céperant: simíliter autem Iacóbum et Ioánnem, filios Zebedaei, qui erant sócii Simónis. Et ait ad Simónem Iesus: Noli timére: ex hoc iam hómines eris cápiens. Et subdúctis ad terram návibus, relictis ómnibus, secuti sunt eum.

Offertorium

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: ne quando dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum. (Ps 12:4-5)

Secreta

Oblatió nibus nostris, quaesumus, Dómine, placáre suscéptis: et ad te nostras étiam rebéllas compéllas propítius voluntátes.

Præfatio de sanctíssima Trinitate Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui cum unigénito Filio tuo et Spíritu Sancto unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitáte persónæ, sed in unius

žuvų, kad net tinklai pradėjo trūkinėti. Jie pamajo savo bendrininkams, buvusiems kitoje valtyje, atplaukti į pagalbą. Tiems atplaukus, jie pripildė žuvų abi valtis, kad jos kone skendo. Tai matydamas, Simonas Petras puolė Jėzui į kojas, sakydamas: „Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš – nusidėjėlis!“ Mat jį ir visus jo draugus suėmė išgąstis dėl to valksmo žuvų, kurias jie buvo sugavę; taip pat Zebediejaus sūnus Jokūbą ir Joną, kurie buvo Petro bendrai. O Jėzus tarė Simonui: „Nebijok! Nuo šiol jau žmones žvejosi. Išvilkę į krantą valtis, jie viską paliko ir nuėjo paskui jį.“

OFERTORIUMAS

Apšviesk mano akis, kad niekada neužmigčiau mirtyje; kad niekada nesakytų mano priešas: „Įveikiau jį!“ (Ps 12:4-5)

SEKRETA

Meldžiame, Viešpatie, mūsų atnašas priėmęs, būki permaldautas ir mūsų maištingas valias maloningai palenk sau.

ŠVČ. TREJYBĖS PREFACIJA

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, visur ir visada Tau dėkoti, šventas Viešpatie, visagali Tėve, amžinasis Dieve, kuris su vienatiniu tavo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per tavą jį